

Minke van Tricht: 'Je ziet het niet maar we hebben het wel.' De rode Ménière- draad in ons leven. Uitgeverij U2pi, Voorburg 2010 ISBN 9789087591519 (Ziekte van Ménière) Zie ook: www.jouwboek.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl: Deze bundel bevat 58 ervaringsverhalen geschreven door mensen die de ziekte van Ménière hebben of een aanverwante aandoening. Het boek is voorzien van voorwoorden van diverse artsen/specialisten en het ervaringsverhaal van de partner van Minke van Tricht .

Over de schrijfster: Minke van Tricht heeft de ziekte van Ménière al vanaf haar jeugd, maar is er pas later, op 47-jarige leeftijd, achtergekomen dat haar klachten kwamen omdat ze de ziekte van Ménière heeft. Zij blijkt ook BPPD (Benigne Paroxysmale Positie Duizeligheid) en Tinnitus te hebben. Minke is getrouwd met Bert. Minke tekent en schildert. Ze hoopt dat met dit boek er meer begrip komt voor mensen met Ménière en dat men zich wat meer gaat verdiepen in het fenomeen Ménière.

Korte beschrijving: In dit boek vertellen 58 personen die last hebben van de ziekte van Ménière of een aanverwante ziekte, hoe die ziekten hun leven beïnvloeden. Zij beschrijven hoe lang het heeft geduurd voordat de ziekte werd ontdekt, en wat ze er in het dagelijkse leven van merken. Vaak hebben zij last van aanvalsgewijze duizeligheid, gehoorverlies, oorsuizen. Ze moeten overgeven, tollen op hun benen, zijn doodmoe. Dit alles maakt hen vaak beperkt in hun dagelijkse leven. De verhalen, waaronder dat van Minke, zijn geschreven door de mensen zelf. Zij laten zien hoeveel last patiënten met deze aandoening hebben van onbegrip van omgeving, partners, familie en vrienden. Moeilijk is ook dat onbekend is waar zij last van hebben en niet begrepen wordt waarom zij het ene moment iets wel kunnen terwijl dat het andere moment absoluut niet meer kan. In de verhalen wordt ook ingegaan op behandelingen of hulpmiddelen en hoe die hen al dan niet hebben geholpen, zoals bijvoorbeeld het gebruik van een prismabril of het ondergaan van een genthamycine therapie. Een inzichtgevend boek dat ook veel (nieuwe) Ménière patiënten tips en steun zal kunnen geven.

Wat viel op: Hoe vaak mensen die de ziekte van Ménière blijken te hebben pas laat een diagnose krijgen en dan al heel veel getobd hebben met hun ziekte. Hoeveel een lotgenotenforum kan betekenen in het dagelijkse leven van patiënten die niet veel naar buiten kunnen. Mooi is dat in dit boek vele verhalen van personen zijn opgenomen. Dat geeft een breder beeld.

Citaten: Pag. 35: 'Ik ga en kopje thee zetten, zet de laptop aan en ik spreek iemand die net aan de koffie is. Lekker hé, zeggen we tegen elkaar, jij aan de koffie en ik aan de thee. Heb jij er een koekje bij? Ja, roep ik. Ik heb net en gebakje gehaald bij de bakker. Ik ook, roept de ander en we weten van elkaar dat we allebei niet naar buiten

kunnen. Er komt een glimlach om mijn mond. We kunnen niet bij elkaar op visite, dan zo maar: een virtueel kopje koffie'

Pag. 92: 'De ziekte van Ménière is bij mij vastgesteld, nu zo'n 3 jaar geleden, maar als ik naar mijn leven kijk heb ik er altijd al last van gehad.'

Pag.118: 'Ik werk nog steeds en probeer zolang mogelijk in het arbeidsproces t blijven om zodoende niet in een isolement terecht te komen.'

Recensies: (<http://www.doof.nl/Boek--Je-ziet-het-niet,-maar-we-hebben-het-wel-6-2224.htm>) '*Je ziet het niet, maar we hebben het wel* is een nieuw boek over Ménière. Het boek is geschreven door mensen die Ménière hebben voor mensen die niet begrijpen wat Ménière is en willen weten wat een Ménière-patiënt allemaal meemaakt en waar hij of zij tegenaan loopt. De persoonlijke verhalen zijn aangrijpend, uit het leven gegrepen, en vertellen de worstelingen en het onbegrip bij partners, familie en vrienden, die Ménière-patiënten moeten doorstaan.

<http://www.oorakel.nl/nieuws/Boek-over-M%C3%A9niere-Je-ziet-het-niet,-maar-we-hebben-het-wel.-1568.html> '(...) Mensen met Ménière – of M zoals ze zelf vaak noemen, zijn door hun klachten vaak zeer gehandicapt in hun dagelijkse bezigheden. De ziekte is ingrijpend en de verhalen zijn aangrijpend. Zo schrijft een jonge moeder hoe ze accepteert dat ze ernstig slechthorend is, dat ze ermee om kan gaan dat ze altijd misselijk en draaiërig is, maar dat het een ramp is dat ze niet voor haar eigen kind kan zorgen. (...)

Door dit boek wordt de ziekte van Ménière bekender voor iedere geïnteresseerde en ontstaat er hopelijk meer begrip. Meer begrip kan stressverminderend werken en van stress is bekend dat dit een nadelige invloed heeft op de ziekte.(...)'